

J. Z. Julenius.

Strena.

1684.

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1875

(Julenius, J. Z.)

STRENA,

Salutiferum semen, succincta, Ionabit.

SPES suscepta

simul stabilitur sorte serenâ,

Succesflu solido superanti sidera

summa.

Stridenti stipula suscepi scribere strenam.

Incepto Zebaoth Indulgeat! Omne Beetq;!

ANNO M. DC. LXXXIV.

Vel sic:

Quis do Minum Dignè Celebrabit Laude virenti,

Cui cruX, atque cali X, fauX Infera sVnt subeunda?

ESAI. 7. v. 14.

Nescia virgo viri, prægnans eni-

xa puellum,

Cui Immanuel est nomen, is

omen habet.

ABODIE, excuditq; JOHANNES WALLIUS illam.

*Vixis perquam Reverendū, Speculatissimo Prudentissimoq̄, Reverendū
& Doctissimo.*

Dno. CAROLO PROCHMANNO, Pastori
Lappoënsium dignissimo, Fautori omni observantia æta-
tē honorando.

Dn. JOHANNI GRANDEL, Pastori Carl-
burgensium vigilantissimo, ut olim Præceptori fideliss:
ita hodie Fautori & Evergetæ æternū suspiciendo.

Dn. HENRICO MALLENIO, Dynastix Ny-
landensis & Tavastensis Secretario accuratissimo, Fautori,
Benefactori & Nutritio meo liberalissimo.

Dn. CAROLO RINGIO, Rect. Scholæ Neo-
Carlepolitanz solertissimo, Fautori & Præceptori olim
candidissimo.

Dn. ZACHARIÆ JACOBÆO, vivifici Verbi Dei
Præconi in Lappā Caughawa jam dudum emerito
Parenti meo filialis obsequii zelo perpetim colendo.

Dn. FABIANO GUDSEO, Scholæ Hesing-
forsensis ConRectori acutissimo, Fautori itidem mul-
tū honorando.

Dn. JACOBO HAUSTRAMNIO, Sacellano
in Jimola Caughoski attentissimo, fautori & con-
sanguineo meo charissimo.

Dn. JOHANNI PETRI GUMSE/ Ecclesiæ quæ
Deo colligitur in Kuricka/ Diacono meritissimo, Bene-
factori & consanguineo meo amantissimo.

Dn. GEORGIO USPROOTH/ Verbi Dei ministro
in Sacellaniâ Hermensi, Fautori & agnato meo dilectiss:

D. D. D.

JACOB Z. JULIENIUS.

*Candide Patrone, ac Informator Gravis æque
 Hospes Munifice, & sic tu Clarissime Rector.
 Sacris Invigilans, & Fautor Grandis aveto!
 Inscendens Heliconæ. Iubar Phœbi Grave tuque
 Et Gremio Amplectens musas salvetæ perenne!*

Ita cecinit vates divino percitus æstro :
 Gratia quæ veniens abolefcit munere tardo
 Displicet, hem, cunctis, leviorq; ea gratia plura est.
 Et circa ingratum Pœnæ denantur atroces.
 Nam spes ingrati ceu cana pruina peribit,
 Cum coquit Agricola boreas & frigidus imber

Et fluitet longè ceu currit inutilis unda.
 Hæc mihi ni scirem postes pulsare morantes,
 (Postes assiduo cadent qui munere vestro)
 Haud ita maturus properarem munere crudo.
 Ast ne quereus iners essem cum frondibus ustis,
 In quâ cursuæ dantur sua præmia forte
 A cuculo cui stat meritum gratia nulla.
 Segnitiem cuculi cœpi damnare peractis
 Ambiguis curis, quæ mens suspensa manebat.
 Apportans fateor pretio malè nobile munus,
 Si non, materiæ superanti cuncta, favetis.
 Hæc ubi percipio vultu suscepta sereno,
 Additis en, calcat plura & majora canendi
 Auspicio Christi, & progressu temporis olim.
 His voce felix vobis hic cesserit annus!

Vester dum calidus de pectore spiritus balæ

JAC. Z. JULENIUS, O-Both.

Huc ades almae Deū, mecum decurre laborem!

DIALOGUS PASTORALIS.

Tityrus. Damatas. Melibœus. Palæmon. & Aliger.

Laus sua felices nec brumâ deficit agros!
(Sint licet obtecti nivium compagine
canâ, &
Frigoris indigni vi arvorū gratia nobis
Sit vetita, arctois gelidis qui degimus oris:
Auræque frigidior sulcis data semina stringat
Sidere brumali, sævoq; ita fulminet oræ.
Luxurians agris quondam seges, heu, tua quorsum
Læta abiit facies vario decorata coloræ?
Sicne comis arbor spoliaris macra venustis
Prodiga quæ nuper lactenti fronde virebas?)
Id modò Pastorum exemplū monstrabit ad ungvē:
Agmina qui pecorum viridi dum gramine pascunt,
Excipit hic quando cœli vehementia terras,
Nunc &, quos rigido juvat indulgere labori,
Ingeminare licet, nam mollior aura refulget:
O! fortunatos nimium nos, si bona nostra
Novimus; Agricolas: tenuis sit gloria quamvis
Nobis & nostris campis undantibus herbis,
Ast nostuta quies habet & magalia nostra.
Custodes gregis hæc expressius omnia nôrunt.

Hem

Hem quò tam celeres gressus Melibœe retorques? *T.*
 Siste gradum! cupio sermones cedere tecum.
 Adsam quid cupias velox mihi defer ad aures *M.*
 Nam mora sæpe nocet tempus furata labori,
 Ni fallat facies, Damocetas obuius alter. *T.*
 Sum, sed ferre moram nequit hanc, tenor officiorũ, *D.*
 Cui quod habes subito festines dicere charẽ.
 Cur sic unanimes loca sola revisitis ambo? *T.*
 Cum nocuas curas semper loca sola ministrent.
 Est & lecessum multis prodesse relatum, *M.*
 Ne feriant aures strepitus & murmura vana.
 Immo sub ilicibus succedere mollibus umbris, *D.*
 Expedi interdum rapidi Phaëthontis ab æstu,
 Non renuo dictis dicendo fortè probatis, *T.*
 Temporis ast monitis paulo maiora canamus.
 Hem! quem conspicimus gressu fervente venire:
 Aligerũ ore refert, facie simul atq; colore.
 Huc iter affleat, nos expectabimus illum, & *M.*
 Aucupio certo venientis verba notemus.
 Parcite multa loqui, medius nos Aliger ambit, *D.*
 Diversos diversa iuvant, vos visa per agros. *A.*
 Nec vos fraudabit nox non concessa veterno:
 Cum silet omnis ager, cumq; æquoris unda quiescit:
 Cum placido cuncti componunt corpora somno:
 Insuper & volucrum tinnitus cessat ab ulmo,
 Almaque luna fayet nocti adspirantibus auris.

- D.* Nescio quid secum nobis boni is inde reporteret,
 Nam vigili nostro caput gaudere labori,
 Et quod non fuimus devicti membra sopore,
 Quamvis nox nos est amplexa nigrantibus ulnis.
- M.* Quid ferat ille boni plus, cum se sistit amicum?
 Nam nos felices quis non satis æstimet omnes,
 Cum nos participes reddit sermonis amici?
 (Qui sumus abjecti pastores sanguine vili)
 Cujus jam primùm nos est solatus odore.
- T.* Quæ Melibæcanis non sunt expertia veri,
 Sed si rem, certum, socii trutinemus ad assem,
 Tum res majoris momenti fertur ab illo.
- M.* Tityre id unde habeas nobiscum participato.
- T.* Mens mihi prædicat, ne credite vana referri,
 Sed propè adest cum illo sermones ritè seramus.
- A.* Reddita vox nondum satis est mihi sensibus hausta,
 Non mora proferte hæc si quæ vidistis in arvis.
- M.* Colligo me vix nunc; sic mentem cardine movit
 Horror, quo terret sermo mihi latus ad aures.
- D.* Et nimio mihi stant arrecti horrore capilli.
 Tityre & anne tuos tenues tremor occupat artus?
- T.* Omnino obstupui cur & vox gutturi adhæsit.
 Nec potui finem sermoni reddere cœpto.
- A.* Id nihil est quod sic trepidatis mente labante:
 Este animo lato, facite ut pavor ossa relinquat,
 Nuncia prima boni est vobis hæc visio noctis.

Aliger alme citus nos hâc exolvito curâ, M.
Nam mens nostra gemit sub tanto pondere curæ,
Atq; ardent animi nostri modò scire relata.
Ah! animo luctus omnes removete coquentes! A.
Nec vos sollicitet curarum fluctus inanis!
Et formido procul non notis exulet oris!
Pristinus ac animos habeat vigor omine fausto!
Non Phœbicortina etenim nec lumina fallent.
Hic successus alit, ne tantum sine careret, T.
Mensita tentatur nobis suspensa timore:
Tanquam blanda forent, iterum ceu læva fuissent
Quæ laturus ades nobis hic Aliger alme.
Discite me vos non animo accessisse nocendi. A.
Præluce facem venio sed ritè micantem,
Hic neq; me formâ spectabitis hospitis atri,
Principium horrori cujus sit vasta statura.
Vobis lætus ego ast nunc nuncio gaudia læta,
Dextrè quæ cunctis sunt successura creatis:
Ac animos hominum cœlesti lumine replent.
Quæ fidei firmæ ponunt fundamenta factis.
Idq; per integrum sol quem percurritat orbem,
Namq; Gigas cœlo descenderat arduus alto,
Ut secura forent habitacula Terrigenarum.
Et velut humectans vellus venit imber olympo,
Et ceu guttâ rigans terræ fata pabula læta.
Jamq; Astræa redit, redeunt saturnia regna,

- Et non antè cadent quam lunæ lumino fusco.
 Nubibus & ruptis coelesti rore beamur;
 Justitiæ radix in terra pullulat altè.
- M. Aliger alme refer sub quâ reperimus arenâ
 Hunc, quem sermo tuus tollit, super æthera notum.
- A. Quæsitis urges. Spectate mapalia vestra;
 Isq; erit auditi vobis certissimus index,
 Invenietis eum in stabulis præsepia juxta:
 Non ostro insignis jacet, & nec purpura regum.
 Vestit eum circum, sed fascia vilior algâ.
 Hic grex succumbit de campis multus in umbrâ.
(Occursare capro cornu ferit ille cavete.)
 Flectite iter vestrum dictis sic aptius itis.
- D. Consilium Aligeri me vestit fronte serenâ;
 Hisce locis quâ speterimus nos otia donec?
 Maturemus athinc abitum nunc æquore lato.
- T. Consulis id rectè nostræ commune saluti.
 Quo Melibœe viam sermone levabimus hancee?
- M. Corde pio secum quisq; hæc audita revolvit.
- T. Dixeris haud melius, sed sunt solaria muta hæc;
 Facundusq; comes recreet tua corpora fessa,
 Plus quam currus amans, qui te vehit æquore tuto,
 Quamvis non iter hic longum sit fortè meandum.
- M. Quitantum ore vales huc veneris ergo Palæmon,
- P. Dicite; quandoquidem in molli consedimus herbâ,
 Et quoq; cura fuit teneros depellere foetus.

Cum venit, imperio cuius parere necesse est,
Aliger è cœlo, nobisque hæc ille profatur:
Est natus Christus reparator originis omnis,
Lumine amicitiaæ cœli qui fulminis iras
Extinxit lævas: & nos sibi junxit amicos;
Dum rapit ex diri rapidis nos faucibus orci
Viribus: & spoliat serpentem vertice torvo,
Dum caput attritum pedibus proculcat aheneis.
Hic scala alta poli petitur quâ patria iusto
Hic & in æternum fulgentia sceptrâ repostus,
Cui canet in terris gens omnibus ore decoro:
Expectatus ades tibi nos hærebimus ævum,
Sensa mihi centum ast totidem ora sonantia linguis
Si sint, ingenio felici deinde valerem.
Nomina donorum haud possem percurrere cuncta.
Nullo membra mihi nunc sentio lassâ dolore, *M.*
Pectora nam profert penetrantia verba Palæmon,
Nî duri silices teneant præcordia nostra.
Sed si ritè memor prædicta remetior arva;
Non loca sancta reor procul hinc nunc amplius esse.
Sic etiam mihi jam notæ cernuntur arenæ. *D.*
Obsitus en pannis jacet, incunabula fœnum. *T.*
Est puero, huc oculos vestros torqyete sodales!
Surculus hic Domini est natus de stirpe Davidis
Nî fallor, lætos percensi pectore sensus,
Alma ceres viret & pratis nunc in quibus olim.

Infelix lolium, & sterilis modò crevit avena,
Hunc nos everſo juvenem ſuccurrere ſeclo
Permittamus, ei noceant nil torva tuentes.

M. Hæc modò viſa fidem dictis dant Angeli amicis:
Jamq̄, cadunt animo turbantes ante procellæ,
Et finem video perfulcis eſſe diebus,
Nam lux alma poli radiis illuminat orbem,
Nec ſol obſcurâ noctis caligine tectus
Occidet; haud unquam lucem veter aurea Phæbe.

D. Heus! jam mutari rerum natura videtur:
Aurea nam fulgent ubi quondam copia cupri:
Et fert argenti faciem malè vile metallum :
Induit & pinus naturam ſolidiorem,
Deterior quondam ferro, projectior ære
Nunc lapis ecce vices amborum ſuſtinet unus.
Eſt puer hic natus promiſſus ſæpius antè,
Secula qui ruruſ corrupta & regna novabit.
Imperium cujus cœli terræq̄, meatus
Æquet; & ô! nimium famam ſic terminet ultra
Aſtra beata poli, pelagus quoq̄, juſtus obibit.
T. Tempus a deſt quo nos tuti recubare ſub umbra
Poſſumus, & pecudes viridi compellere prato:
Non lupus inſidias molitur ovilia circum,
Balatum exercent tuti ſub matribus agni.
Non grex hædorum percellitur ore leonum,
Vir gregis ipſe præit ſtabula ad cum vespere ducens,

Succedent campis vacca & fera Tigris iisdem;
Alternis vicibus præbentes ubera natis.
Nec leo taurorum magè pabula læta recuset:
Rugitu posito ast præsepia forte requiret
Quæ pridem exofus petiit sua turbida lustra.
Onos felices felici fidere natos! M.
Optimum enim nos in Vivi pervenimus ævum.
Virusus serpens non toxica seminat ultra.
Sibila colla trahens Basiliscus, noxius olim
Obtutu, nescit quemquam temerare veneno.
Scorpius & caudâ minitans modo vulnera curvâ
Occidet, & frustra disperget virus iniquum.
Et nos illæsi in montis convallibus imis
Imus, uti pressis portum qui adiere carinis
Optatum, quem animis solventes littore habebant.
Non ita ceu quondam gressu titubante meamus,
Luminibus claris eximus cuncta pericla.
Quæ tibi pro tali reddamus munere dona
Angele quod nobis hoc certè & rite revelas? A.
Non precium repetens vobis hæc nuncio scite,
Non ego dona moror. Sed vos pernicibus alis
Ferte quod audistis per compita cuncta viarum.
Dicentes: terram pacatis marmoris undis
Esse velut plenam modo nati floris odore.
Semper honos pueri nomen laudesq, manebunt D.
Quæ nos fata vocant, plaga quæ nos suscipit orbis,

Et nati natorum Et qui nascuntur ab illis

Facta Dei memorent memori de corde recussa.

A. Absq̄, morâ licet hinc pelago decurrere aperto.

Ast incumbite in id seruent quo mente tenaci

Hæc quibus adfertis. Sic veri nuncia fama

Gliscat, & auditi crescat mensura sat aucta.

Nam instar aquæ gelidæ quam mens desiderat alte

Ægra siti fama est, si tantum conscia veri,

Dum volat ex oris spatium quas separat ingens.

T. Et si saxa sonent, ac ardua montibus altis

Tendere nos contra studeant, haud illa moremur,

Fama tamen volet hæc per mundi climata cuncta.

Audiet Et si quem tellus extrema refuso

Submovet oceano, si quemque extenta plagarum

Quarvor in medio dirimit plaga solis iniqui.

Ast iterum faciet pro nobis verba Palæmon,

Quem nos ore simul, manibus, pedibusq̄, juvemus.

Sed famæ nullis includas limina portis.

P. Hic quicquid capimus nequeo memorare scienter.

Nec sat calliope digitis quæ pulsat eburnis

Plectra lyræ, poterit super hæc intendere cantum.

D. Est equidem verum fallunt mortalia sæpè,

Et tum præcipuè cum res est ardua factu.

Ast tibi sufficiet vires cui fama ministrat

Nempe puer natus felici virgine nuper.

Tu trahere ipse moras ingentes desine chære.

Fistula natales mecum mea concine versus! P.

Natus enim qui non miserorum respuit ullum.

Huc non pauper egens vestigia figere cessa, &

Quem maleuada fames crudeli tæbe peredit.

Et cui vita siti coquitur fortassis acerbâ :

Rivus hic irriguus præbebit flumina larga,

Quæis saturatus eris, juguli exstringetur & ardor.

Sed tu tardaris vacua jam fortè crumenâ.

Accipito hæc animis, alacresq; advertito mentes:

Si non bulga sonat, redeas tamen hinc satur, atq;

Ære gravidextrâ multos solaberis annos,

Cum nimium rerum discrimina læva fatigant.

Immo viis tritis & nudis collibus esca

Est reparata tibi, fac semita ferveat illò :

Nectare enim rupes Baccheo rite madescunt.

Ille idem cumeras farris complebit inanes.

Et dabit ut longum vivas ex aggere parvo,

Fistula natales mecum mea concine versus.

Natus enim nobis, certæ auctor Duxq; salutis.

Huc! quos attenuat macies malè corpore toto;

Et quorum membris hic tudor inutilis exit :

Hos miseros ducet per pingvia prata refectos.

Atq; animis requiem placidi dabit æquoris instar;

Cum notus Æolius sævas turbare procellas

Desinit, & rediit statio gratissima nautis.

Fistula natales mecum mea concine versus.

Natus enim qui non lætatur arundine ruptâ:
Brachia sed foveat titubantia rite puellus,
Cujus inest humeris animus cum viribus æquis,
Immo ope soletur contritos corde gemente,
Fortificetq; manus & vires sulcitet acres.
Nec seri justis assurgent (crede) querelis.

Fistula natales mecum mea concine versus.

Natus enim mundo præsens medicina malorum:
Huc ades ergò celer, qui pascis vulnera venis:
Et quem morborum cepit contagio tristis:
Nuper enim natus doctusq; Machaonis artes:
Te vi morborum relever, sortemq; salutis
Erigat aurâ quò longum fluat illa secundâ.
Et si pestis iners te roserit usq; medullas
Ossibus exesis, nec tum tibi pharmaca desint.

Fistula natales mecum mea concine versus.

Natus enim puer est omni salvatio genti,
Ergò gravis curis ne cessa in vota precesq;:
Qui malè peccati commissi mole gravaris.
Iisdem humeris tete excipiet queis crimina mundat
Crimina quæ pilos superant tua mundat Jesus.
Solut & hic potuit tranquilla pace juvar,
Vulneribus passis, homines, pro mole nefandâ.

Fistula natales mecum mea concine versus.

Natus enim mundo puer est justissimus unus.

Huc

Hue conferte pedes, queis fraus innexa, clientes:
Hic frenabit eos studio qui recta retorquent;
Qui meminisse suæ dextræ fideiq; recusant;
Qui figunt pretio leges, legesq; refigunt.
Increpet ac ultro queis sunt venalia jura
Auro, continuo quorum bos mugit in ore,
Nam tenet ille manu lancem quæ pondere justo
Vergere noviteis, quos conscia culpa fatigar.
Justitiæ illius juvat haud prætere quicquam.
Cui scelerum facies notæ quas taxat Erinnyis.

Fistula natales mecum mea concine versus.

Natus enim populo est solidum solamen Jesus.
Et miserans inopem faciem quæ rebus inhæret,
Aurea stellantis lætetur regia cœli.
Terraq; lætitiæ vocum modulamine surgat
Ercolles celsi, cum montibus æquoris undæ,
Aëris & tractus & littora curva sonabunt
Hymnisonas laudes, dum tellus transit in æquor.
Impellatq; chorus festivo pollice chordas.
Exurgant citharæ modulamina læta sonantes!
Extremum mecum mea fistula concine carme!

AD ZOILUM,

Hendecasyllabum.

TAbum quod peredat meas avenar'
Fundis Zoile, nihil moror venenum.
Effusum, proprios sinus caveto.
Memet simplicitas tuetur, atque
Defendit probitas, opemque præstat.
Tu sis pœna tibi pater cruentus,
Nec me vester iners repellat ardor.
Felix tacitè recens resorbe
Virus, nec noceat tibi, quod æquum.
Solvit Phœbus eqvos. & his valet!

309. 111. 168.

~~K. Akad. viata.~~

Dr. Raunok. ja Tuide
L.

Julenius

KAL 1.

max

